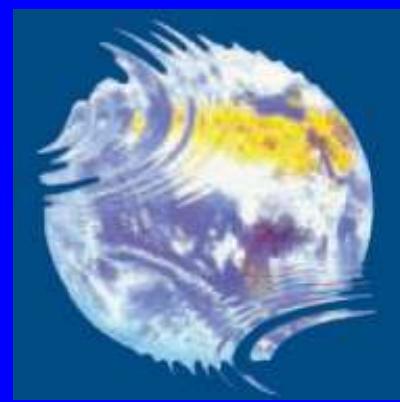

PREPARAREA SOLUTIILOR DE POLIMERI ORGANICI

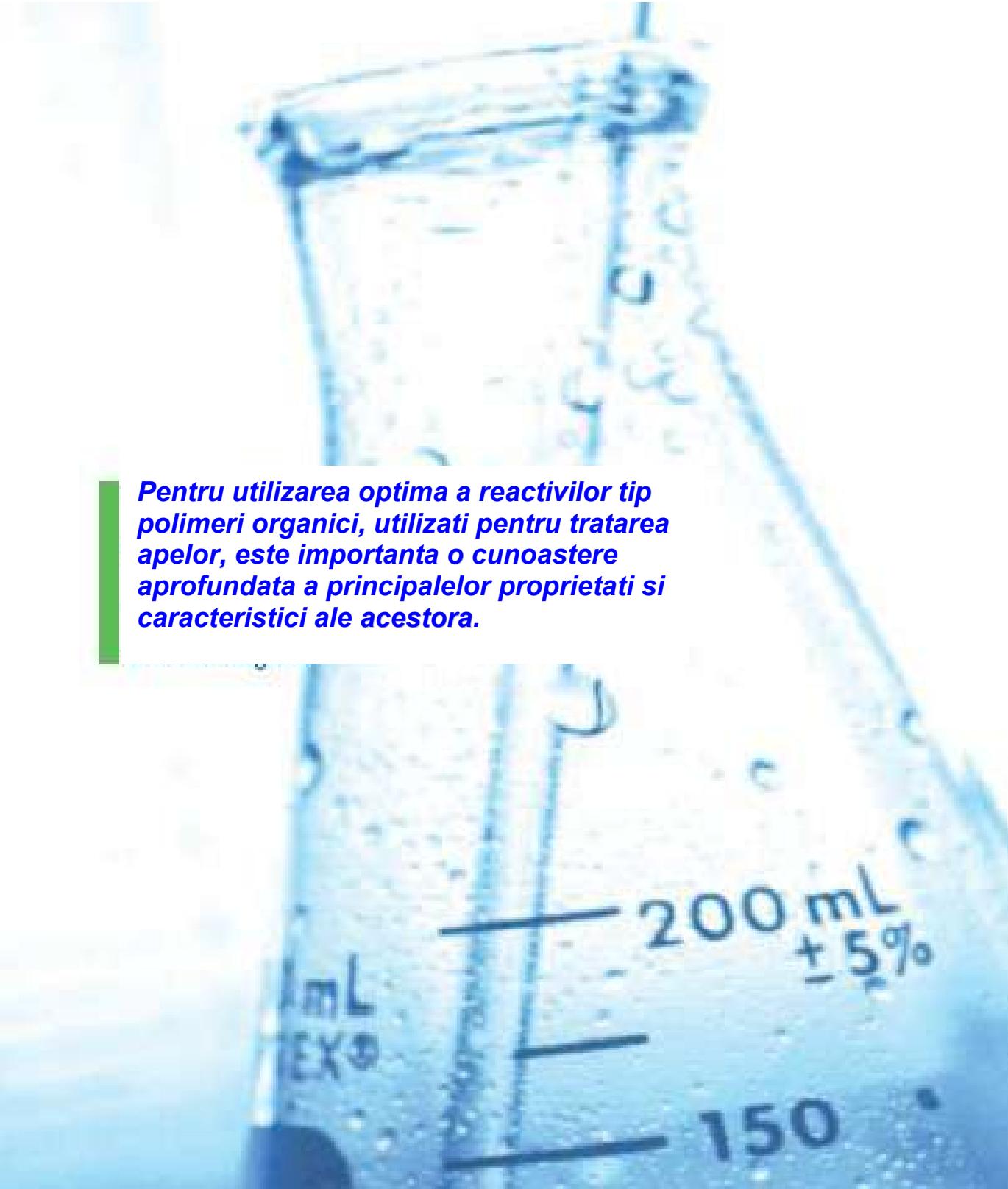

SNF FLOERGER®

CUPRINS

1. Date generale despre coagulantii si floculantii organici.....	4
1.1. Coagulantii	4
1.1.1. Caracteristici	4
1.1.2. Mod de actiune	5
1.1.3. Utilizare si dozare.....	6
1.2. Floculantii	6
1.2.1. Caracteristici	6
1.2.2. Mod de actiune	8
1.2.3. Utilizare si dozare.....	9
2. Prepararea solutiilor in laborator	10
2.1. Lichide	11
2.2. Emulsii	12
2.3. Pudre si granule.....	13
3. Prepararea solutiilor industriale	14
2.1. Lichide	14
2.2. Emulsii	14
2.3. Pudre si granule	15
4. Stabilitatea solutiilor de polimer si curatarea instalatiilor	16
4.1. Stabilitatea seriilor de coagulanti <i>FLOQUAT</i> si floculatori <i>FLOPAM</i> (in forma lor comerciala)	16
4.2. Stabilitatea solutiilor de polimer	16
4.2.1. Pentru coagulanti organici	16
4.2.2. Pentru floculatori anionici	17
4.2.3. Pentru floculatori cationici	17
4.3. Curatarea instalatiilor	18
4.3.1. Forma comerciala	18
4.3.2. Coagulanti : forma comerciala sau in solutie	19
4.3.3. Solutia de polimer	19

PREGATIREA POLIMERILOR ORGANICI

Pentru utilizarea optima a reactivilor tip polimeri organici, utilizati pentru tratarea apelor, este importanta o cunoastere aprofundata a principalelor proprietati si caracteristici ale acestora.

1. DATE GENERALE DESPRE COAGULANTII SI FLOCULANTII ORGANICI

1.1. Coagulantii :

Există două categorii principale de coagulanți :

- **Coagulantii minerali**, care sunt săruri metalice simple (FeCl_3 , $\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3$) sau polimerizate (PAC = *policlorura de aluminiu*, PAS = *polisulfat de aluminiu*).
- **Coagulantii organici**, care includ poliaminele, poliDADMAC (*policlorura de dialildimetilamoniu*), rasinile tip diciandiamide și rasinile tip melamin – formaldehidice.

1.1.1 Caracteristici :

Caracteristicile principale ale coagulantilor organici sunt :

- o foarte mare densitate a sarcinilor cationice, pentru a neutraliza sarcinile negative prezente pe suprafața materialului coloidal ;
- o greutate moleculară relativ scazuta, care permite o buna difuzie a sarcinilor cationice în jurul fiecarei particule și, datorita vascozitatii lor scazute, o buna distributie a coagulantului in efluent.

Coagulantii organici se află de obicei în **forma lichida**, cu excepția poliDADMAC care poate fi produs și în forma solidă (granule de poliDADMAC). Vascozitatea formei lichide este destul de scazuta (< 2 000 cP - centipoise), dar poate ajunge și la 20 000 cP pentru poliDADMAC concentrată.

Concentrațiile în substanța activă pot fi între 8 și 70% (cu excepția granulelor de poliDADMAC, care sunt 100% active), având domeniul de concentrații uzuale între 40 și 50%.

Cele mai scazute **greutati moleculare** se obțin pentru rasinile tip diciandiamide (între 3.000 și 150.000) și cele mai ridicate pentru granulele de poliDADMAC (peste 2.500.000).

1.1.2 Mod de acțiune :

Coagulantii, atât cei minerali cât și cei organici, au grupe active : **sarcinile cationice (+)**.

Aceste sarcini cationice oferă un grad mare de afinitate pentru suprafața particulelor coloidale foarte fine, care se gasesc în suspensie în apă, și care sunt înconjurate de sarcini electrice cu semn opus (-).

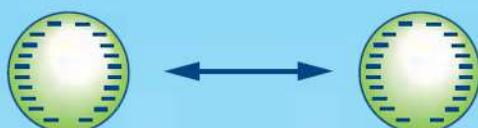
Sarcinile cationice furnizate prin adăugarea coagulantului, contribuie la reducerea forțelor electrice repulsive, prin **neutralizarea sarcinilor în jurul fiecarei particule coloidale**.

Neutralizarea sarcinilor conduce la destabilizarea particulelor foarte fine, ceea ce produce aglomerarea particulelor. Aceste conglomerate se numesc **microflocoane** sau **flocoane**.

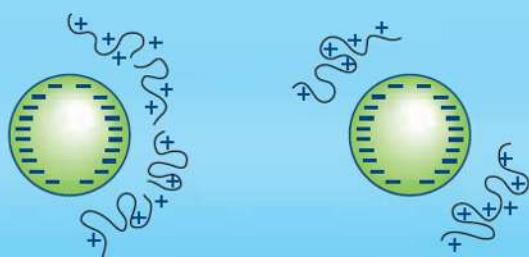
Flocoanele, care sunt compuse dintr-un număr mare de particule elementare, se îndepărtează mai usor din suspensia tratată.

SCHEMA COAGULARII

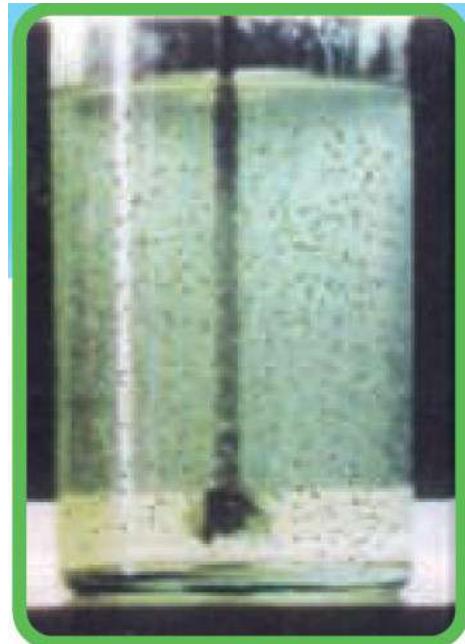
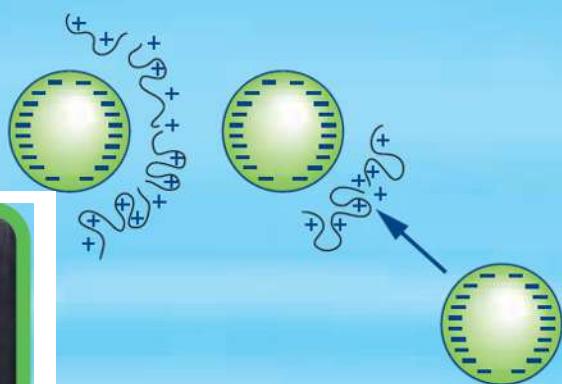
PARTICULE
COLOIDALE

SISTEM
COLOIDAL
INSTABIL

FORMAREA
MICROFLOCOANELOR

1.1.3 Utilizare si dozare :

Coagulantii se utilizeaza **dupa diluare**. Gradul de dilutie depinde direct de parametri solutiei initiale (concentratie, vascozitate) si de echipamentul utilizat (tip de pompa, debit). Injectia directa a coagulantului poate fi luata in considerare, totusi este recomandata **o diluare preliminara intre 0.5 si 10%**.

Doza de coagulant depinde de numarul de sarcini care trebuie neutralizate in mediu, deci de concentratia particulelor coloidale in apa de tratat.

Alti parametri care influenteaza doza sunt :

- **Amestecarea** : o buna dispersare a coagulantului in solutia care trebuie tratata este necesara pentru ca toate sarcinile care inconjoara particulele coloidale sa fie neutralizate (este recomandat un agitator cu gradient de 1.000 s^{-1}).
- **Diluarea coagulantului** : cu cat coagulantul este mai diluat, cu atat se obtine o dispersare mai buna in apa care trebuie tratata si se produce o mai buna neutralizare a sarcinilor.

1.2. Floculantii :

1.2.1 Caracteristici :

Floculantii organici difera de coagulanti prin :

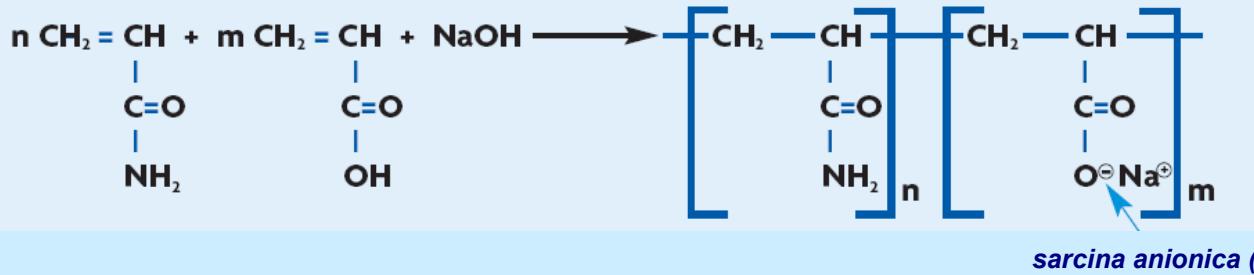
- **Masa moleculara** : mult mai mare, de la 3.000.000 la 20.000.000. Aceasta permite floculantului sa aglomereze rapid particulele destabilizate.
- **Sarcina ionica** : variaza de la 0 la 100 % anionicitate (-) sau cationicitate (+), in functie de efluental care trebuie tratat.
- **Forme fizice** variante : lichide, pudre, granule, emulsii, dispersii.

Exista doua categorii principale de floculatori :

- **Floculantii anionici** care aduc sarcini negative / anionice (-) in mediul de reactie :

POLIACRILAMIDE NEIONICE SI ANIONICE

Copolimeri ai acrilamidei si acidului acrilic

Acrilamida + Acid acrilic + Soda caustica

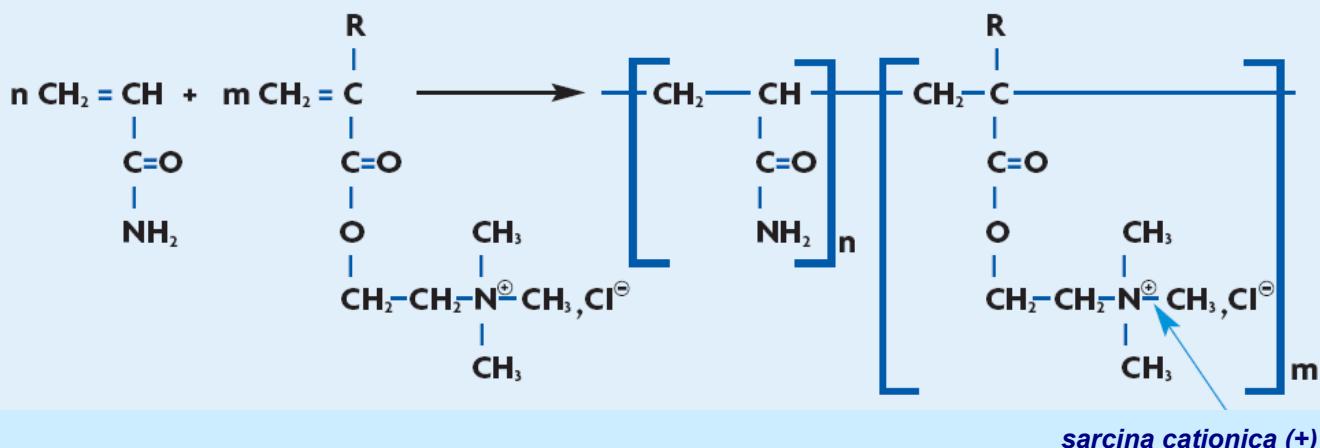
Poliacrilamida anionica

Nota : cu $m = 0$, poliacrilamida este neionica

- **Hioculantii cationici** care aduc sarcini pozitive / cationice (+) in mediul de reactie :

POLIACRILAMIDE CATIONICE

Copolimeri ai acrilamidei si ai monomerului clorometilat

Acrilamida + Monomer clorometilat

Poliacrilamida cationica

Nota : cu $R = H$: ADAM (dimetil aminoetyl acrilat)

cu $R = CH_3$: MADAM (dimetil aminoetyl metacrilat)

Sunt disponibile diferite nivele (procentaje) ale **sarcinilor ionice** : de la 0 la 100%.

Formele comerciale existente se obtin prin diferite metode de polimerizare :

- **Pudre** : Monomerii sunt polimerizati in forma de gel. Gelul obtinut este apoi marunit si uscat. Principalul avantaj al acestor produse este continutul de substanta activa de 100%.

- **Granule** : Monomerii se gasesc in suspensie in solvent si apoi polimerizati. Solventul este apoi evaporat pentru a obtine microsfere. Principalul avantaj al acestor produse este absenta prafului si o dizolvare rapida.
- **Emulsii** : Monomerii sunt emulsionati intr-un solvent si apoi polimerizati. La sfarsitul polimerizarii, este adaugat un agent activ de suprafata (numit si agent de inversare). Aceasta transforma emulsia intr-o forma care poate fi diluata cu apa. Principalul avantaj al acestor produse sunt forma lor lichida (usor de manevrat) si o eficacitate crestuta pentru anumite utilizari (posibilitatea obtinerii unor structuri moleculare specifice).
- **Lichide** : Monomerii sunt polimerizati la concentratii scazute, in solutii apoase. Principalul avantaj al acestor produse este modul simplu de utilizare.
- **Dispersii** : Monomerii sunt dispersati intr-o solutie salina (saramura) si apoi polimerizati, obtinandu-se astfel dispersii in apa care nu contin solventi sau agenti activi de suprafata. Principalul avantaj al acestor produse este capacitatea acestora de a fi alimentate direct in-line, fara echipamente scumpe pentru preparare sau atingerea duratiei de imbatranire. Produsele sunt de asemenea eficiente in separarea fazelor din procesele de flotatie.

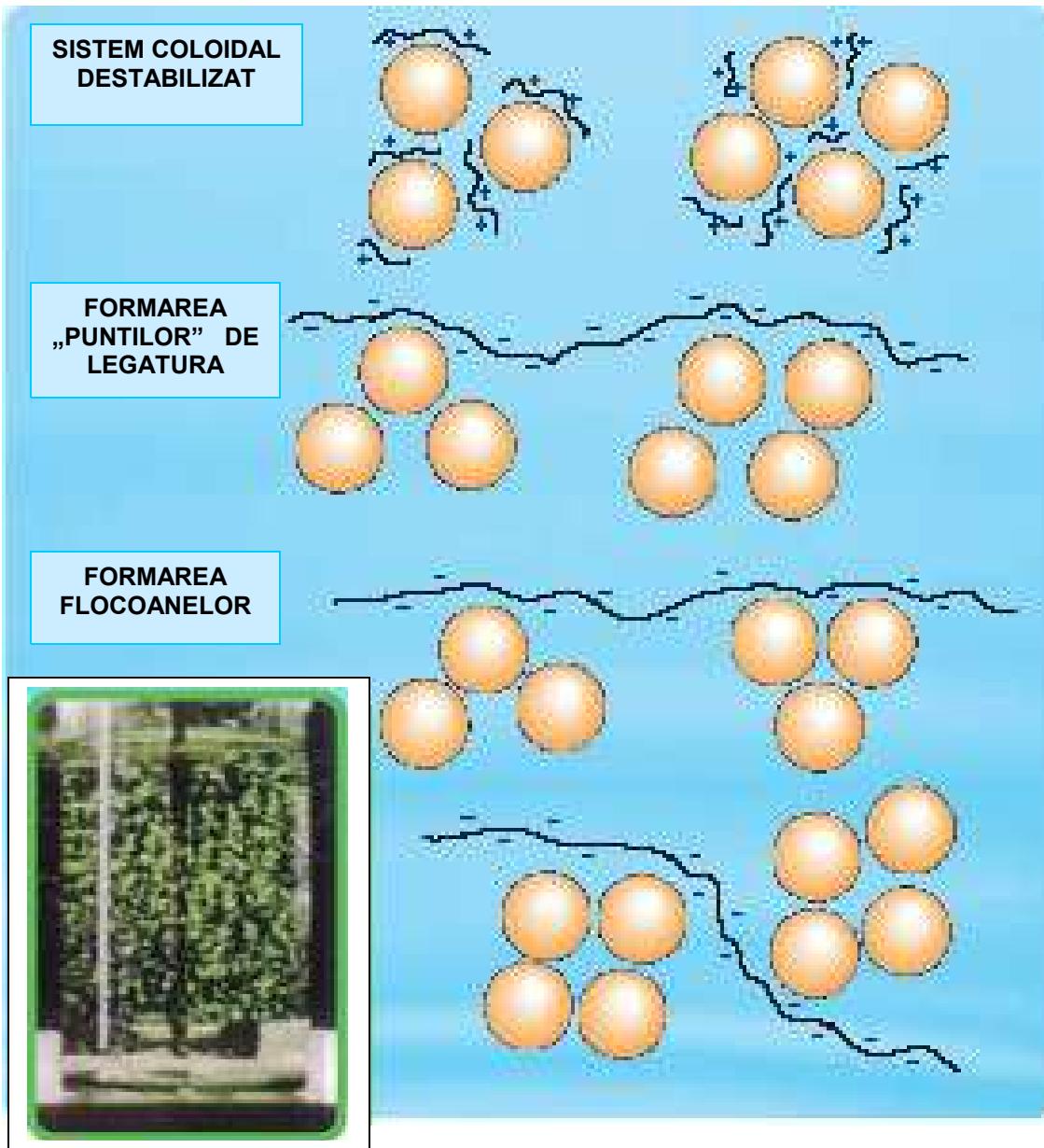
1.2.2 Mod de actiune :

Odata ce se gasesc in solutie apoasa, floculantii au grupari active : sarcini (+) sau sarcini (-). In functie de faptul ca floculantul are un caracter mai mult sau mai putin ionic, interactiunea cu particulele se realizeaza prin **legaturi ionice sau de hidrogen** (ca la polimerii ne-ionici).

Tipul si ponderea sarcinilor electrice alese pentru floculare trebuie testate in laborator, pentru a asigura rezultate favorabile in tratarea specifica a particulelor prezente in apa : compusi minerali, substante organice, s.a.

Datorita greutatii lor moleculare foarte mari, floculantii conduc la cresterea particulelor deja destabilizate (prin coagulare sau pe cale naturala) si astfel **este accelerata separarea lichid/solid**.

SCHEMA FLOCULARII

1.2.3 Utilizare si dozare :

Floculantii trebuie sa fie complet dizolvati inainte de utilizarea lor. Dizolvarea depinde de forma comerciala de livrare :

- Pentru produsele in **forma solida** : dupa dispersia fiecarei granule in apa, este necesara o agitare de aproximativ o ora pentru a se atinge maturarea. Agitarea trebuie sa fie suficienta pentru a mentine produsul in suspensie, dar nu prea puternica, pentru a preveni degradarea mecanica a polimerului. Dupa maturare trebuie sa se obtina o solutie uniforma si vascoasa.
- Pentru **emulsii** : in momentul in care emulzia ajunge in contact cu apa este nevoie de o agitare foarte puternica. Maturarea se produce rapid si solutia se poate utiliza imediat. Se recomanda totusi o perioada de imbatranire de 10 min.
- Pentru **lichide** : este suficiente o diluare in-line cu un amestecator static.
- Sunt recomandate concentratii de substanta activa de **1 g/l** pentru **floculantii anionici** si de **3 g/l** pentru **floculantii cationici**. Deseori este realizata o **post-diluare** pentru a facilita amestecul floculantului si solutiei de tratat, prin reducerea concentratiei si prin urmare, a vascozitatii solutiei de floculant.

Precizari :

- Solutiile, chiar si diluate, sunt extrem de vascoase. Vascozitatea unei solutii de floculant este dependenta in principal de greutatea sa moleculara.
- Polimerii sunt sensibili la degradarea mecanica (prin agitare).
- Granulele tind sa se aglomereze daca nu sunt bine dispersate.
- Aceste produse raspandite pe suprafete umede sunt extrem de alunecoase.
- Viteza de dizolvare a pudrelor este influentata de :
 - gradul de ionizare,
 - dimensiunea particulelor,
 - concentratie,
 - temperatura apei.
- Timpul de dizolvare pentru floculantii **neionici** sub forma de pudra poate atinge si **4 ore**.
- Solutiile floculantilor cationici nu sunt foarte stabile in timp (**fenomenul de hidroliza**) datorita duritatii apei si pentru a avea o solutie proaspata, ea trebuie preparata in fiecare zi, cu controlul pH-lui solutiei. Se recomanda un **pH mai mic de 5.5**. Toate solutiile de floculatori sunt sensibile la prezenta Fe^{2+} .

2. PREPARAREA SOLUTIILOR IN LABORATOR

La nivel de laborator se fac teste pentru a alege polimerii adevarati si a stabili performantele acestora in tratarea efluentului care face obiectul experimentului. Un proces optim de preparare a solutiilor de polimer furnizeaza rezultate orientative, chiar daca nu pot fi reproduse identice la scara industriala.

Pentru a pregati cantitati mici de solutie (100 - 200 ml), este necesar un echipament simplu :

- **Agitatoare** (magnetice sau mecanice) : se folosesc in scopul crearii unei agitari suficiente pentru dispersarea produselor in apa.
- **Pahare gradate de laborator** : din plastic sau sticla, cu volume de 200 – 1.000 ml.
- **Balante de precizie pentru cantarire** : cu o precizie gravimetrica de 0,001 grame.
- **Spatule** pentru produsele in forma solida.
- **Seringi de plastic** : pentru injectarea produselor in forma lichida.

Cele trei metode principale de preparare a solutiilor sunt urmatoarele :

2.1 Lichide :

Injectarea coagulantului nu necesita masuri speciale atata timp cat produsul este deja in forma apoasa.

Dupa o amestecare completa, solutia este gata imediat pentru a fi utilizata.

Aspectul final al solutiei trebuie sa fie : fara vascozitate vizibila, transparent (cu exceptia prezentei sarurilor de fier) si omogen.

2.2 Emulsii :

Emulsia este injectata in vartejul creat prin agitare.

Intreaga cantitate de emulsie trebuie adaugata cat mai repede posibil.

Dupa injectie, vartejul se micsoreaza treptat, pe masura ce creste viscozitatea solutiei (conform paragrafului 3.2 : reprezentarea fazei de inversare).

Dupa 10 minute, solutia trebuie sa fie viscoasa, alba si omogena.

2.3 Pudre si granule :

In contrast cu emulsiile, produsele solide se adauga usor si in interiorul vartejului, scopul fiind de a hidrata fiecare granula separat, pentru a evita aglomerarea.

Dupa adaugarea particulelor solide, acestea tind sa se dilate si sa devina transparente, pe masura ce se hidrateaza. Vartejul se diminueaza si se produce o crestere de vascozitate.

Dupa o agitare de 40 min pentru granule si de minim 60 min pentru pudre, solutia trebuie sa aiba o vascozitate vizibila si sa nu contine particule transparente (particule de polimer nedizolvate).

3. PREPARAREA SOLUTIILOR INDUSTRIALE

Pregatirea si utilizarea industriala depend in principal de forma comerciala a polimerilor.

3.1 Lichide :

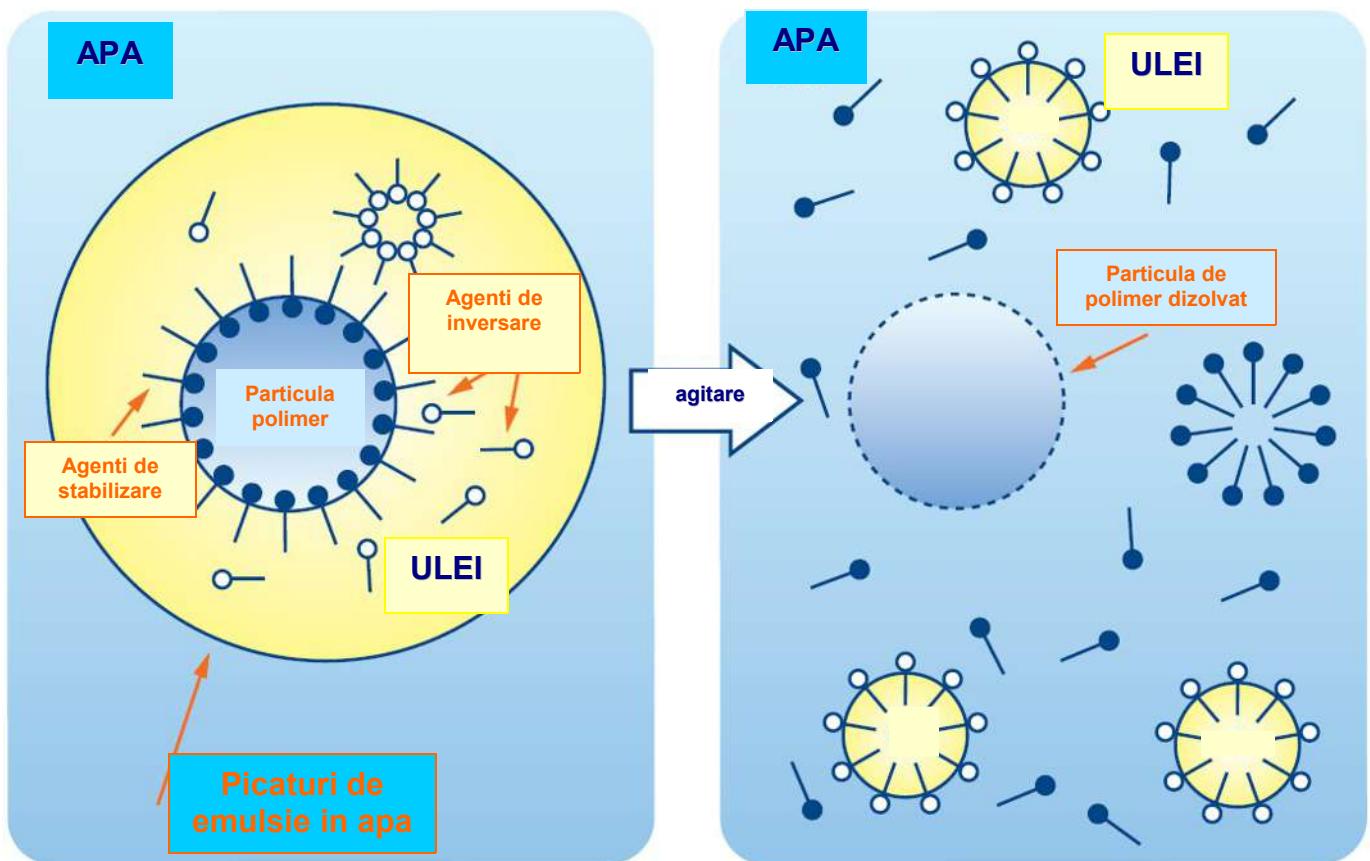
Produsele lichide, asa cum sunt coagulantii si floculantii organici rezultati dintr-o reactie Mannich, necesita un echipament relativ simplu. Produsele pot fi pomitate si diluate cu usurinta fie in sistem **in-line cu un amestecator static**, fie intr-un **rezervor cu agitare**.

3.2 Emulsii :

Pentru floculantii in forma emulsionata, simpla dilutie in apa este imposibila. De fapt, in timpul prepararii unei solutii de polimer obtinuta dintr-o emulsie, se produc doua fenomene :

- o faza de **inversare** : floculantul trece din faza continua uleioasa in faza continua apoasa.
- o faza de **dizolvare** : care se produce foarte repede

FAZA DE INVERSARE

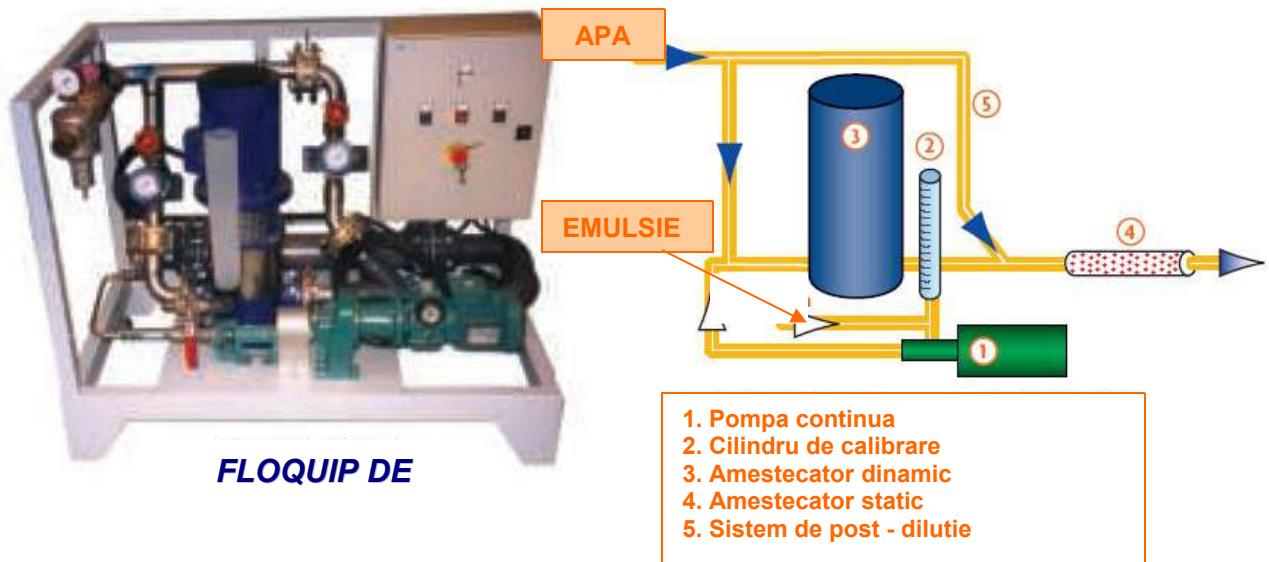

Calitatea desfasurarii fazelor de inversare / dizolvare depinde de urmatoarele reguli :

- Emulsia trebuie adaugata in apa si nu invers.
- Cand emulsia ajunge in contact cu apa trebuie aplicata o agitare intensa, pentru a preveni formarea unor aglomerari.

Pe piata exista diferite tipuri de echipamente de preparare a solutiilor de polimeri. **SNF** recomanda utilizarea instalatiilor din gama **FLOQUIP DE**.

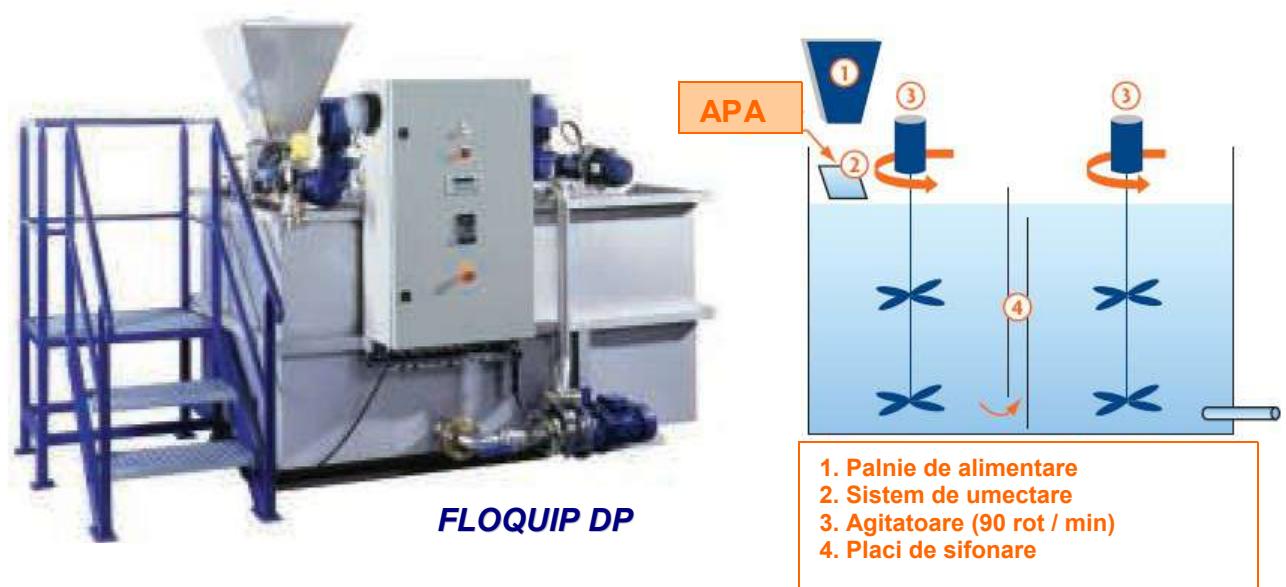
INSTALATIE DE PRELUCRARE A EMULSIEI

3.3 Pudre si granule

Floculantii solizi necesita un echipament specific pentru dizolvare cu cel putin un dispozitiv pentru dispersia floculantului si un rezervor de amestecare prin agitare. In plus, este important sa se ia in considerare timpul de maturare. Din aceasta cauza se utilizeaza de obicei cel putin 2 rezervoare, unul pentru dizolvare si altul pentru alimentarea solutiei.

INSTALATIE DE PRELUCRARE A PUDREI

Nota : Echipamentele prezentate sunt forma cea mai simpla. SNF poate livra si instalatii mult mai complexe din gama FLOQUIP.

4. Stabilitatea solutiilor de polimer si curatarea

instalatiilor

4.1. Stabilitatea coagulantilor *FLOQUAT* si floculantilor *FLOPAM* in forma lor comerciala :

	<i>Coagulant lichid</i>	<i>Floculant pudra / granule</i>	<i>Floculant lichid</i>	<i>Emulsie de floculant</i>	<i>Dispersie de floculant</i>
Stabilitate (luni)	24	24	12 *	6 **	3

* Floculantul obtinut prin reactia Mannich are o stabilitate de 3 luni
 ** Emulsiile deshidratate au o stabilitate de 12 luni

4.2. Stabilitatea solutiilor de polimer :

Depinde direct de concentratia solutiei si de calitatea apei utilizate pentru dizolvare.

4.2.1 Pentru coagulantii organici :

Desi coagulantii organici aduc si ei sarcini cationice in mediul care trebuie tratat, aceste produse sunt mai putin sensibile la hidroliza decat floculantii cationici.

	<i>Poliamine</i>	<i>Poli DADMAC</i>	<i>Rasina dicianamida</i>	<i>Melamin formaldehida</i>	<i>PAC</i>	<i>Serie FLB</i>
Concentratie	1 %	1 %	1 %	1 %	1 %	1 %
Stabilitate observata in mod frecvent	sub 24 h	sub 24 h	24 h *	1 h *	10 min	10 min

* functie de pH

4.2.2 Pentru floculantii anionici :

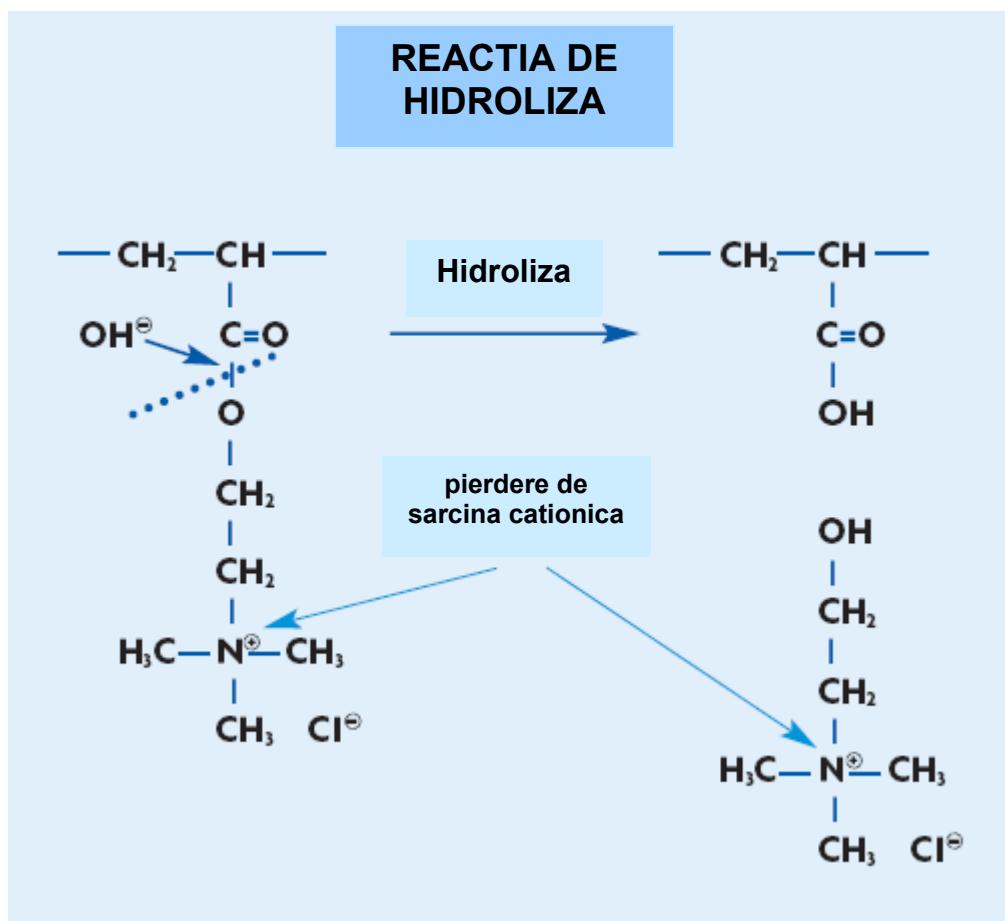
Stabilitatea solutiilor de floculatori anionici este semnificativ mai mare decat a solutiilor de floculatori cationici.

	<i>Pudra</i>		<i>Emulsie</i>	
Concentratie de substanță activă	1 g / l	5 g / l	1 g / l	5 g / l
Stabilitate observată în mod frecvent	24 – 48 h	8 zile	8 h	8 zile

4.2.3. Pentru floculatorii cationici :

Pentru floculatorii cationici, fenomenul de hidroliza a sarcinilor cationice se produce imediat ce valoarea pH a solutiei devine **mai mare de 5.5**.

Acest fenomen conduce la o pierdere a sarcinilor cationice grefate pe structura de baza a polimerului.

Sarcinile anionice ale fiecarui monomer suferă procesul de hidroliză. Aceste sarcini reacționează cu sarcinile cationice, conducând la o accelerare a degradării polimerului. Performantele la utilizarea acestuia scad imediat.

Pentru a rezolva aceasta problema este posibil sa se faca o **corectie de pH cu acid**, pentru obtinerea dupa dizolvare a unei valori corespunzatoare de pH a solutiei de floculant.

Stabilitatea solutiilor de polimeri cationici depinde si de calitatea apei utilizate pentru dizolvare (efect de tamponare cu apa dura) :

	APE MOI				APE DURE			
	<i>Pudra</i>		<i>Emulsie</i>		<i>Pudra</i>		<i>Emulsie</i>	
Concentratia de substanța activa	1 g/l	5 g/l	1 g/l	5 g/l	1 g/l	5 g/l	1 g/l	5 g/l
Stabilitate observata in mod frecvent fara modificarile de pH	4 h	24 h	1 h	8 h	50 % scadere a eficientei	30 % scadere a eficientei	10 min	30 min

4.3. Curatarea instalatiilor :

4.3.1 Forma comerciala :

Pentru pudrele sau emulsiiile varsate accidental pe podea, este important ca acestea sa fie **adunate si sterse cat mai bine** posibil inainte de spalarea cu apa. Intradevar, aceste produse au tendinta de a se umfla in contact cu apa, crescand cantitatea care ar trebui curatata si transformand zona intr-o una alunecoasa si periculoasa.

Pentru indepartarea polimerului remanent (dupa strangerea si curatarea preliminara a ariei afectate) pot fi utilizati diversi reactivi :

- Solutie de curatare **FLOPAM**
- Clorura de var
- Clorura de sodiu
- Rumegus sau alti absorbanti

4.3.2 Coagulanti - forma comerciala sau in solutie :

SNF S.A.

Zac de Milieux, 42163, Andrezieux Cedex, France

Telefon : +33 (0)4 77 36 86 00

Fax: +33 (0)4 77 36 86 00

E-mail : info@snf.fr

www.snf-group.com

Jean Huss - 42028 Saint
France

+33 (0)4 77 47 66 00

(0)4 77 47 66 96

ioerger@snf.fr

Flochem SNF R

Str. Mihail Cioranu 4, sector 5

Telefon : 021 410 78 09

0744 567 466

0744 425 079

Fax : 021 410 30 26

E-mail : flochem@floerg

office@snf.ro

SNF FLOERGER®

em SNF

Cioranu 4, sector 5,

021 410 78 09